

[Poul Nødgaard]

bevise om, at her skal der sættes et stort, stort nej, ligesom der skal den 2. juni.

Lone Dybkjær (RV):

Ja, somme tider er det jo rart med en modstander, for så kan man rigtig se sin egen betydning.

Det Radikale Venstre er ret taknemmeligt for Fremskridtspartiets indsats i denne sag. Vi er klar over, at vi har lavet et utrolig betydningsfuldt forslag, og er glade for den anerkendelse, Fremskridtspartiet giver forslaget. Ellers har vi jo lejlighedvis i Det Radikale Venstre lidt svært ved at komme ud med vores synspunkter, men her er det ikke særlig vanskeligt!

Hr. Poul Nødgaard spørger, hvordan man skal forklare Folketinget, at det er det samme for store og små kommuner. Nu tror jeg, der er nogle i Folketinget, der har forstået det, men jeg er ikke helt klar over, om det nogen sinde vil lykkes mig at få hr. Poul Nødgaard til at forstå det.

Oprindeligt opererede vi med to grænser, nemlig en 1 pct.s-grænse og en 10 mio. kr.s-grænse. 1 pct.s-grænsen har vi fjernet, fordi den er administrativt uhensigtsmæssig, men den havde naturligvis betydet, at enkelte kommuner ikke kunne nå op til 10 mio. kr. Men stadig væk mener vi – og det kan jeg sådan set slet ikke forstå at hr. Poul Nødgaard angriber forslaget for – at der på nuværende tidspunkt skal være en øvre grænse på 10 mio. kr. Det mener vi simpelt hen er fornuftigt, for hvis det f.eks. kun havde været 1 pct. – og den ville jo tilfredsstille hr. Poul Nødgaards form for logik – ville der for de store kommuners vedkommende have været tale om helt anderledes eksorbitante beløb. For Københavns Kommunes vedkommende f.eks. 800 mio. kr. eller noget i den størrelsesorden. Det mente jeg trods alt var at gå for vidt, og derfor har vi lavet en grænse, der formentlig vil vise sig at være for lav.

Når derfor hr. Poul Nødgaard spørger, om det er en grænse, der vil blive udvidet, må jeg sige: Ja, hvis det går godt. Hvis det går godt, vil vi udvide det. Hvis det viser sig, at der er fornuftige aktiviteter, der taler for, at man skal udvide det, så vil vi udvide det; men det vil vi overveje. Vi prøver på at sætte en lovgivning i gang, følger den nøje, ser, hvordan det går, og reviderer den i lyset af de erfaringer, vi får.

Så hæfter hr. Poul Nødgaard sig utrolig meget ved skatteforhøjelser, og som jeg har sagt: Det vil al dårlig kommunal aktivitet naturligvis kunne føre til, men god kommunal aktivitet vil faktisk også kunne føre til skatteformindskelser. Jeg sagde det, sidst vi behandlede lovforslaget, men bliver nødt til at gentage det. Hvis Gentofte Kommune ikke var involveret i NE-SA, så skulle borgere i Gentofte Kommune betale 0,9 pct. mere i skat. Det vil altså sige, at det kan føre til forhøjelser, hvis det er dårligt, og det kan føre til formindskelser, hvis det er godt. Sådan er livet nu engang, hr. Poul Nødgaard.

Hr. Poul Nødgaard har jo utrolig travlt med, at vi skulle løbe til socialistisk side. Altså jeg bliver nødt til at prøve at sige til hr. Poul Nødgaard: Dette er vores forslag. Det er altså ikke et forslag, som er udarbejdet af Socialdemokratiet eller af SF. Det er vores forslag. Det er vores politik. Vi er, havde jeg nær sagt, heldigvis ikke af samme opfattelse som hr. Poul Nødgaard. Vi mener, at det her er et godt forslag.

Så siger hr. Poul Nødgaard, at det er et udansk forslag. Jeg har sådan set altid ment, at det var et ret godt dansk forslag, nemlig et pragmatisk forslag, hvor man benytter de kendte regler, nemlig aktieselskabsreglerne, til at fremme samarbejdet mellem den offentlige og private sektor.

Så er jeg kommet til at tænke på, at hr. Poul Nødgaard måske har ret, for et af problemerne i Danmark er jo nok, at vi overhovedet ikke har det samarbejde mellem den offentlige og private sektor, som alle andre lande har. Det er et af vores meget store problemer, at der er vandtætte skotter mellem den offentlige og den private sektor. Det drømmer man ikke om at have i Frankrig, Tyskland, USA og nogle af de lande, som vi da indimellem ser som kapitalistiske mål for aktiviteterne, og på den led kan hr. Poul Nødgaard måske have ret i, at det ikke er så dansk.

Men så vil jeg sige, at det er på tide, at vi gennemfører ordninger af denne slags, for jeg er fuldstændig overbevist om, at et af vores erhvervspolitiske problemer er, at vi har disse vandtætte skotter mellem den private og den offentlige sektor i en sådan grad, at hvis man én gang er ansat i den offentlige sektor, er det næsten umuligt at gå over i det private er-